

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد نوشهرگرایی در بازآفرینی شهری با رویکرد گردشگری مطالعه موردی: بافت مرکزی شهر تبریز

محل انتشار:

کنفرانس ملی مدیریت، گردشگری و توسعه پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمدحسین کنگری - دانشجوی دکتری، گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

به جهت جلوگیری از توسعه بی رویه شهرها و همچنین تعریف مشخص از محدوده شهری، بازآفرینی بافتهای سنتی و ناکارآمد شهری که در مقایسه با سایر قسمت های شهر دچار عقب افتادگی از جریان توسعه شده اند به همراه ازدیاد تراکم و در عین حال رعایت اصول پایداری در همه زمینه های اجتماعی، زیست محیطی و اقتصادی توصیه میگردد. این بافتها دارای ظرفیتهای و قابلیت های نهفته بسیاری هستند که در صورت بازنگری در کالبد آنان میتوان از توسعه درون شهری در این بافتها بهره جست. برخی از این پهنه های شهری به صورت پروژه های درشت مقیاس و برخی صرفا بصورت پروژه های خرد قابل طرح و برنامه ریزی هستند. چیزی که در این بین بسیار حائز اهمیت است آینده نگری در راستای تحقق اهداف پایداری و ارتقاء دایمی کیفیت زندگی شهری است. در این بین با شناخت دقیقتر از نیازهای فعلی و آتی زندگی شهری در این بافتها و انطباق با اصول نوشهرگرایی میتوان جریان زندگی در این بافتها را تسهیل نمود. مقاله حاضر با استفاده از تکنیک SWOT به بررسی و ارائه راهبردهای پایدار و آینده محور در محدوده مرکزی شهر تبریز پرداخته که نتایج حاکی از تاثیر اصول نوشهرگرایی در ایجاد پویایی و پایداری و پاسخگویی نیاز آینده محدوده مورد نظر حکایت دارد.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی، نوشهرگرایی، بافت ناکارآمد، ارتقاء دایمی، تکنیک SWOT.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1023180>

